

Reč života - maj 2017.

## “Ja sam s vama u sve dane do svršetka veka”. (Mat 28,20)

Na kraju svog Jevanđelja apostol Matej pripoveda o poslednjim događajima Isusovog zemaljskog života. On je uskrsnuo i dovršio svoje poslanje: to je objava obnavljajuće ljubavi Božje prema svakom stvorenju i otvaranje puta prema bratstvu u ljudskoj istoriji. Za Mateja Isus je „Bog sa nama“, Emanuel obećan preko proroka i iščekivan u izraelskom narodu.

Pre povratka Ocu On okuplja učenike, one sa kojima je izbliza delio svoje poslanje, pa njima poverava da nastave Njegovo delo u vremenu.

Težak zadatak! Ali Isus ih umiruje. Ne ostavlja ih same, nego obećava da će biti sa njima svakog dana. Podržavaće ih, pratiće ih i hrabriće ih „do svršetka veka“.

Uz Njegovu pomoć biće svedoci susreta sa Njim, sa Njegovom rečju i delima prihvatanja i milosrđa prema svima, da bi onda mnogi drugi mogli da Ga susretnu i zajedno čine novi Božji narod utemeljen na zapovesti ljubavi.

Mogli bismo reći da je radost Božja upravo u tome da bude sa mnom, s tobom, s nama, svakog dana, do kraja naše lične istorije i istorije čovečanstva.

Ali da li je tako? Da li je Njega zaista moguće susresti?

On je „*iza ugla, uz mene, uz tebe. Skriva se u siromašnom, prezrenom, malenom, bolesnom, u onome kome je potreban savet, ko je lišen slobode. On je u onom ružnom, u odbačenom... Rekao je to: '...ogladnem i dadoste 'mi' da jedem... [1] Naučimo da Ga otkrivamo tamo gde se nalazi“.[2]*

Prisutan je u svojoj Reči koja obnavlja naš život kad je provodimo u praksi. Na svakoj tački Zemlje je u Evharistiji, deluje preko svojih službenika, slugu svog naroda. Prisutan je kad stvaramo slogu među sobom.[\[3\]](#) Tada je naša molitva Ocu delotvornija i nalazimo svetlo za svakodnevne odluke.

„Ja sam s vama u sve dane, do svršetka veka.“ Koliko li nade daje to obećanje! Ono nas ohrabruje da Ga tražimo na svom putu. Otvorimo srce i ruke za prihvatanje i deljenje, lično i kao zajednica: u porodicama i crkvama, na radnim mestima i u trenucima slavlja, u građanskim i verskim zajednicama. Susrećemo Isusa i On će nas zapanjiti radošću i svetlošću, znakovima svoje prisutnosti.

Ako svakog jutra ustanemo s mišlju: „Danas želim da otkrijem gde Bog želi da me sretne“, i mi ćemo doživeti radosno iskustvo poput ovog:

„*Majka mog supruga bila je veoma vezana za svog sina, do te mere da je bila ljubomorna. Pre godinu dana dijagnostikovan joj je tumor. Njena jedina čerka nije mogla da joj pruži potrebnu negu i brigu. U to vreme učestvovala sam u Marijapoliju[4] i susret sa Bogom Ljubavi promenio mi je život. Prva posledica*

*obraćenja bila je odluka da bez bojazni primim svekru u svoj dom. Svetlo koje se upalilo u mom srcu pomoglo mi je da je gledam novim očima. Znala sam da se po njoj brinem za Isusa i negujem Ga. Na moje iznenadenje, ona je na svaki moj gest uzvraćala istom ljubavlju. Prošlo je više meseci ispunjenih žrtvom, a onda se moja svekra mirno preselila u nebo, ostavivši mir u svima. Tih dana primetila sam da očekujem dete koje smo željno iščekivali već devet godina! To dete za nas je bilo očiti znak ljubavi Božje.*

*Leticija Magri*

[1] Mat 25, 35.

[2] Kjara Lubik, Reč života za jun 1982.

[3] Up. Mat 18, 20.

[4] Letnji susret Pokreta fokolara.